

Arrest

nr. 291 597 van 6 juli 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 SCHAARBEEK**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 11 november 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 oktober 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 31 mei 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 juni 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. PARMENTIER, die *loco* advocaat E. MASSIN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten, dient een verzoek om internationale bescherming in op 22 juli 2020.

1.2. Op 20 januari 2022 wordt verzoeker een eerste maal gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), bijgestaan door een tolk die het Engels machtig is en in aanwezigheid van zijn advocaat. Op 7 juni 2022 wordt verzoeker een tweede maal gehoord door het CGVS, eveneens bijgestaan door een tolk die het Engels machtig is en in aanwezigheid van zijn advocaat.

1.3. Op 13 oktober 2022 neemt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart te zijn geboren op [... 1992] te Mgbidi, Imo state en de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten. U bent etnisch Ibo en religieus christelijk. U volgde en beëindigde secundair onderwijs. In Nigeria werkte u niet. Op 24 december 2015 was u aanwezig op het jaarlijkse gemaskerde festival van Egu Igbagwu te Umuabahu, Oru West Local Government Area. Een zekere N.(...) A.(...) begon u te bekijken en sprak u aan. Jullie gingen naar een restaurant en dronken veel alcohol. Daarna gingen jullie samen terug naar het festival en gingen naar de 'bush' waar jullie elkaar kusten en hij begon u te pijpen. U schreeuwde en plotseling stond er een groep jongeren rond jullie en begonnen jullie te slaan. U werd daarop meegenomen naar het paleis van de Eze (dorpshoofd nvdr.). De Eze stelde dat u eerst naar het ziekenhuis diende te gaan omwille van uw verwondingen en u na 7 dagen moest terugkomen om een rituele reiniging te ondergaan waarna u zou uitgeleverd worden aan de politie. Uw moeder nam u mee om u een baxter te geven waarna u wat herstelde. U liep daarna weg naar uw oom wat een week duurde. U trok naar het noorden van Nigeria waar u bijna werd ontdekt. U verliet vervolgens Nigeria begin 2016 via de grens met Niger en trok naar Libië waar u ongeveer een half jaar heeft verbleven alvorens naar Italië te gaan. U kwam in Italië aan in oktober 2016 en diende er op 17 februari 2017 een verzoek tot internationale bescherming in. U bleef er niet en ging naar Frankrijk waar u op 22 december 2017 een verzoek tot internationale bescherming indiende. Uw verzoek werd u zowel in eerst aanleg als in beroep geweigerd. U kwam daarop naar België en kwam er op 10 juli 2020 aan. U diende hier op 22 juli 2020 een verzoek tot internationale bescherming in. Ter staving van uw verzoek diende u de Nigeriaanse krant 'The Nigerian observer' d.d. (...) in met een artikel met u als onderwerp over de door u ervaren problemen te Nigeria, een brief van uw huidige Belgische vriend, een kopie van uw geboortecertificaat en een 'declaration of persona non grata' van de Umuabahu autonome gemeenschap d.d. 20 juni 2016

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

Allereerst dient te worden vastgesteld dat u de Belgische asielinstanties probeerde te misleiden over uw eerder verzoek om internationale bescherming te Frankrijk.

Uit uw administratief dossier blijkt dat u op 22 december 2017 een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Franse asielinstanties (zie CGVS aanvraag derde landen d.d. 5 mei 2021 toegevoegd aan het administratief dossier). Toen u daar tijdens het persoonlijk onderhoud vor het CGVS werd over bevraagd, beaamde u dat u in Frankrijk een verzoek tot internationale bescherming heeft ingediend (CGVS notities persoonlijk onderhoud d.d. 20 januari 2022 p 3 [verder NPO 1]) en gaf u aan dat de Franse migratiediensten u meedeelden dat u niet goed had uitgelegd waarom u Nigeria heeft verlaten (NPO 1 p 4). Specifiek gevraagd of u in Frankrijk hetzelfde verhaal heeft verteld als bij de Belgische migratiediensten, verklaarde u daar hetzelfde verhaal te hebben verteld. In een poging om u nog de kans te geven om eventuele verschillen in uw asielrelaas nog mee te delen en daar eerlijke verklaringen over af te leggen, stelde u dat u niet denkt dat er verschillen zijn (NPO 1 p 4).

Op basis van het asioldossier dat bij de Franse migratiediensten werd opgevraagd en werd toegevoegd aan het administratief dossier dient vastgesteld dat u te Frankrijk verklaarde dat u vreest gedood te worden, omdat uw vader homoseksueel is en hij u op 15-jarige leeftijd, sinds het jaar 2007, meenam naar

initiaties bij de Gay Group Association waar u werd uitgelegd hoe je de liefde dient te bedrijven en u zijn plaats in de organisatie zou moeten innemen (Entretien p 4 en 5). U zou uw vader, toen hij u meenam naar deze groep, gezegd hebben dat het u niet bevalt om homo te worden, waarop uw vader ermee zou hebben gedreigd u uit het huis te zetten, uw studies niet meer te betalen, en geen voedsel meer te geven (Entretien p 5). Toen u specifiek werd gevraagd of u zich tot mannen of vrouwen aangetrokken voelt, stelde u **dat u zich tot vrouwen aangetrokken voelt** (Entretien p 5).

Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) verklaarde u dat u vreest 20 jaar te zullen worden opgesloten in de gevangenis in geval van terugkeer naar Nigeria, omdat **u een homoseksuele relatie had met een man en u homoseksueel bent** (CGVS vragenlijst d.d. 8 maart 2021 punt 4 en 5). Toen u tijdens het persoonlijk onderhoud de kans kreeg om vrijuit over uw asielmotieven te spreken, verklaarde u dat u werd betrappt in de 'bush' toen u romantisch aan het doen was en u werd gepijpt waarna u schreeuwde en u werd ontdekt waarop u werd geslagen (NPO 1 p 12).

Bovenstaande indachtig dient vastgesteld dat u bij de Franse migratiediensten **fundamenteel verschillende verklaringen** heeft afgelegd wat betreft uw seksuele geaardheid en de door u beweerde vervolgingsfeiten te Nigeria ten opzichte van uw asielrelaas bij de Belgische migratiediensten.

Toen u tijdens het persoonlijk onderhoud met bovenstaande vaststellingen werd geconfronteerd, verklaarde u zonder meer dat u dat daar [Frankrijk] nooit heeft gezegd, dat hun Engels slecht is en dat ze niet weten wat ze schrijven (NPO 1 p 15) wat **geenszins een geloofwaardige verklaring is voor de grove tegenstrijdigheden**. Daarenboven dient gewezen op de vaststelling dat u een beroep indiende tegen de beslissing van de Franse asielinstanties, en u ook gehoord werd ter zitting wanneer dit beroep behandeld werd (zie CGVS aanvraag derde landen d.d. 5 mei 2021 toegevoegd aan het administratief dossier). U maakte er geen enkel gewag van het feit dat er zaken zouden zijn neergeschreven in het verslag van het interview, die u niet gezegd zou hebben. U verklaarde in het kader van dit beroep wel [in tegenstelling tot uw verklaringen in het kader van het 'Entretien'] dat uzelf wel degelijk homoseksueel bent, maar u kon wat dit betreft op geen enkele wijze overtuigen.

Daarnaast dient opgemerkt dat ook wat betreft uw familiale omstandigheden u er niet voor terugdeinst om tegenstrijdige verklaringen af te leggen bij de verschillende migratiediensten.

U verklaarde immers bij de Franse migratiediensten dat uw vader is overleden op 20 december 2015 aan de gevolgen van zijn verwondingen, nadat uw moeder ontdekte wat er gaande was tijdens een feest van de 'Gay Group Association' bij u thuis op 10 december 2015, waarna ze de politie waarschuwde. Hierna zouden veiligheidsagenten binnengevallen zijn, waarbij uw vader gewond raakte. Een tijd later zou uw vader gestorven zijn aan zijn verwondingen, zo verklaarde u er verder (Entretien p 2). Toen u echter tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS werd bevraagd naar uw vader verklaarde u dat uw vader is gestorven in 1995 als gevolg van een ziekte, wat u werd verteld, en u hem enkel kent van op een foto (NPO 1 p 5).

Er kan enkel vastgesteld worden dat u doelbewust de Belgische migratiediensten probeerde te misleiden over de inhoud van uw eerder verzoek om internationale bescherming te Frankrijk.

Hoewel het gegeven dat u onjuiste verklaringen hebt afgelegd op zich niet belet dat uw verzoek verder wordt onderzocht, dient zulk een poging om de asielinstanties te misleiden in rekening te worden gebracht bij de globale beoordeling van uw verzoek, wat bijkomende eisen met zich mee brengt betreffende het afwegen van de geloofwaardigheid van het geheel van de door u aangereikte elementen.

Er dient voorts vastgesteld dat uw verklaring homoseksueel te zijn, niet geloofwaardig kan worden bevonden.

Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoeker, die zichzelf identificeert als homoseksueel, verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft.

Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker, die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit, een omstandig, gedetailleerd en spontaan relaas verwachten.

Allereerst dient vastgesteld - zoals hierboven reeds werd aangehaald - dat u bij de Franse migratiediensten uitdrukkelijk heeft vermeld dat u op vrouwen valt, en u er duidelijk aangaf dat uw vrees erin bestaat als homoseksueel te zullen worden gepercipieerd (Entretien p 5) **wat de geloofwaardigheid van de door uw geopperde homoseksuele geaardheid reeds ernstig ondermijnt.**

Voorts dient benadrukt dat, indien u werkelijk homoseksueel zou zijn, er niet kan ingezien worden dat u dit asielmotief niet meteen zou hebben aangehaald bij de Franse migratiediensten, wanneer u er een verzoek tot internationale bescherming indiende. Immers, pas nadat uw asielaanvraag - nl. dat u werd geïnitieerd door uw vader in de 'Gay Group Association' - niet geloofwaardig werd bevonden door de Franse migratiediensten, ging u in beroep tegen deze beslissing en verklaarde u pas dan wel degelijk zelf homoseksueel te zijn - hetgeen geenszins geloofwaardig bevonden werd door de 'Cour nationale du droit d'asile', en tegenstrijdig is aan de verklaringen die u aflegde tijdens uw interview voor de Franse migratiediensten. Indien u werkelijk homoseksueel zou zijn, en dit de reden vormde voor uw vertrek uit Nigeria, kan niet ingezien worden waarom u dit niet meteen aanhaalt wanneer u bescherming verzocht bij de Franse asielinstanties. Evenmin kan ingezien worden waarom u er een heel verhaal over een 'gay association' geleid door uw vader uit uw duim zou zuigen, indien uw vader werkelijk reeds zou zijn gestorven in het jaar 1995, en u werkelijk problemen gekend zou hebben omwille van uw eigen beweerde homoseksuele geaardheid, in Nigeria.

Toen u tijdens het eerste persoonlijk onderhoud voor het CGVS een eerste keer werd bevraagd naar het moment in uw leven waarop u voor het eerst besepte dat u niet was als de anderen gaf u aan dat dit in 2008 was, toen u 16 jaar oud was, en u toen begon te voelen dat u anders was. Gevraagd welke emoties of gevoelens u daar dan bij had gaf u **verrassend** aan dat u daar geen deftig antwoord kan op geven. Gevraagd hoe dat komt, stelde u dat u niet meer weet welke emoties u toen had (NPO 1 p 14). Peilend naar uw gedachten bij het besef dat u anders was, gaf u mee dat u toen dacht dat u anders was, dat u niet langer interesse had in vrouwen en dat u toen begon te zoeken naar iemand waar u mee kon daten en dat dit moeilijk was. Gevraagd waarom dit dan moeilijk was, gaf u mee dat het verboden is (NPO 1 p 15).

Toen u tijdens het tweede persoonlijk onderhoud opnieuw gevraagd werd naar het moment waarop u besepte dat u anders was dan andere mannen en niet dezelfde gevoelens had voor vrouwen, gaf u aan dat dit in 2008 was toen u 17 of 18 jaar oud was – een licht verschil met uw eerdere verklaringen. Opnieuw gevraagd naar uw gedachten daarbij stelde u dat het was toen u niet meer aangetrokken was tot vrouwen en u toen merkte dat u anders was (NPO 2 p 5).

Er dient daarbij opgemerkt dat het CGVS er rekening mee houdt dat een verandering in seksuele geaardheid doorheen een persoonlijk leven mogelijk is en deze verandering gepaard gaat met interne veranderingen in gevoelens en gedachten bij de persoon waarvan mag verwacht worden dat deze persoon daar omstandige, gedetailleerde en spontane verklaringen kan over afleggen. Toen u echter werd gevraagd hoe u bemerkte dat u anders was, verklaarde u dat wanneer u uw vrienden zag u een erectie kreeg (NPO 2 p 5) waarmee u de nadruk legt op een fysieke reactie. Toen u iets later werd gevraagd naar uw emoties of gevoelens toen u voor het eerst opmerkte dat u anders was dan andere mannen – waarbij er gepeild wordt naar uw gevoelsleven bij uw ontluikende homoseksuele geaardheid – gaf u mee dat u zich dat niet kan herinneren (NPO 2 p 6).

Er dient hierbij vastgesteld dat u uw bewustwording van uw homoseksuele geaardheid situeert toen u de leeftijd van 16 à 18 jaar had. Daarnaast valt op dat, wanneer u gevraagd werd naar gevoelens en emoties aangaande uw homoseksuele geaardheid, u daar gewoon niet kan op antwoorden en u ter verantwoording stelt dat u het vergeten bent wat **geenszins een aannemelijke verklaring** is. Voorts kan u inzake uw bewustwording van uw beweerde homoseksuele geaardheid enkel verklaringen afleggen betreffende een fysieke reactie, namelijk het krijgen van een erectie, maar blijkt u geenszins in staat om te duiden welk emoties of gedachten daarbij door u heen gingen, wat u erover dacht, en hoe u zichzelf in deze situatie zag. U kunt enkel stellen dát u zich seksueel aangetrokken voelde tot andere mannen, maar weet dit verder op geen enkele wijze te duiden, te concretiseren, of nog maar enigszins aannemelijk te maken.

Bevraagd naar uw ervaringen wanneer u zich voor het eerst aangetrokken voelde tot mannen verklaarde u dat u 17 à 18 jaar oud was, dat u gevoelens begon te krijgen op de secundaire school toen u en uw mannelijke medestudenten buiten douchten, dat de reden was dat u toen naakte mannen zag en dat u daarvoor nooit eerder die gevoelens had (NPO 2 p 6 en 7). Gevraagd naar uw reactie toen u die gevoelens voor het eerst ervaarde stelde u **verrassend** dat u geen reactie had. Het u verduidelijkt dat er werd gepeild naar gevoelens of gedachten, stelde u vlakaf dat u was aangetrokken. Verder peilend naar mogelijke

emoties of gedachten gaf u mee dat u bewonderde, dat u uw ogen er naar richtte en dat u iets zag dat u wilde hebben. Gevraagd wat u daarbij voelde, gaf u mee dat u zich daarbij boos en slecht voelde. U gaf aan dat u dat wegstak voor de omgeving. Gevraagd wat u deed om u gevoelens te verbergen, ontweek u de vraag en gaf u aan dat u dat gevoel constant had en u soms masturbeerde om uzelf te kalmeren (NPO 2 p 7). **Opnieuw dient vastgesteld dat u uw ervaringen hoofdzakelijk richt tot de seksuele en bijgevolg fysieke component van uw beweerde homoseksuele geaardheid en u er niet in slaagt enige emoties, zelfreflectie of doorleefde ervaringen naar voor te brengen.** Wanneer u bevroegd werd naar emoties bij het besef dat u zich tot mannen aangetrokken voelde, gaf u aan daar niet te kunnen op antwoorden. In een ultieme poging om te peilen naar uw bewustwordingsproces van uw beweerde homoseksualiteit gaf u nogmaals mee dat u daar niet kan op antwoorden (NPO 2 p 7).

Toen u werd gevraagd of u er al dan niet lang heeft over gedaan om te aanvaarden dat u nu eenmaal op mannen valt, stelde u daar enkele jaren over gedaan te hebben en u dat seksueel voelde wanneer u de leeftijd bereikte om dat te voelen. Uw advocaat verduidelijkte de vraag tot tweemaal toe waarop u slechts kon antwoorden dat u het niet begreep. Toen de protection officer u vroeg of u de realiteit van uw homoseksuele geaardheid onmiddellijk accepteerde of dat er daar tijd over ging en of u op deze vraag kon antwoorden, stelde u vlakaf dat niet te kunnen. (NPO 2 p 8). Gevraagd of u het er moeilijk mee had om uw geaardheid te aanvaarden, stelde u zonder meer van niet. Bevroegd naar meer duiding (nog iets?) antwoorde u niet meer (NPO 2 p 8 en 9).

Er kan enkel vastgesteld worden dat u er niet in slaagt enige emoties of gevoelens naar voor te brengen betreffende uw bewustwording van uw homoseksuele geaardheid en u vaak niet weet te antwoorden op de vragen die u werden gesteld. Bijgevolg tast dit de reeds sterk ondermijnde geloofwaardigheid van uw beweerd homoseksuele geaardheid verder aan.

Bevroegd of u bepaalde dingen deed om uw homoseksualiteit te verbergen beaamde u dat. Bevroegd wat u dan precies deed, gaf u **verrassend** mee dat je dat niet echt kan doen en gaf u nogmaals mee dat u de vragen soms niet begrijpt (NPO 2 p 9). Toen de vraag u werd herhaald, gaf u mee dat u de hoofdvraag niet begreep en gaf u aan dat het onmogelijk is om je gedrag te verbergen, dat twee mannen geen hotelkamer kunnen huren en dat heel gevaarlijk is in de Nigeriaanse maatschappij gezien dat niet geaccepteerd wordt. Bevroegd of er zaken waren waar u op lette om niet op te vallen, gaf u aan dat u niet weet wat u er aan kon doen (NPO 2 p 9).

De vaststelling dat u geen plausibel antwoord kan geven op de vraag hoe u uw homoseksuele geaardheid verborg – het is onmogelijk – en uw verklaringen hierbij getuigen allerm minst van enige werkelijk beleefde ervaringen van een homoseksuele man in een extreem vijandige omgeving ten opzichte van homoseksuelen.

Toen u werd bevroegd hoe u uw toekomst zag als homoseksueel in een land waar dat niet wordt geaccepteerd, verklaarde u **uiterst vaag en weinig concreet** dat u uw toekomst zag als iemand in een gevaarlijke situatie. Gevraagd wat uw perspectieven waren voor de toekomst gaf u aan dat het toen was dat u begon na te denken wat te doen gezien u in dergelijke omgeving niet kon blijven leven (NPO 2 p 12). Er dient daarbij opgemerkt dat u uw bewustwording van uw beweerde homoseksualiteit situeerde toen u de leeftijd had van 17 à 18 jaar namelijk in het jaar 2009 of 2010. Toen u werd gevraagd of de reisroute zoals u ze had verklaard bij DVZ correct was beaamde u dat (NPO 1 p 11) waarbij u Nigeria in 2016 – 6 jaar na de door u beweerde bewustwording – verliet. Er mag van u redelijkerwijze verwacht worden dat u uw denkproces over uw toekomst(perspectieven) meer gedetailleerd zou kunnen toelichten wat niet het geval is. Bevroegd naar uw toekomstplannen in Nigeria gaf u immers aan dat niet te weten en u bleef kijken wanneer de wet zou veranderen wat niet gebeurde (NPO 2 p 12).

Het dient vastgesteld dat het geheel aan bovenstaande verklaringen geenszins aannemelijk zijn, en getuigen van een manifest gebrek aan doorleefde ervaringen. Immers, ondanks de talloze en verscheidene vragen die u gesteld werden – in een poging om te peilen naar de emoties waardoor u heen ging bij het besef homoseksueel te zijn, bij het besef dat u anders was dan de meeste andere jongens van uw leeftijd, dat uw homoseksualiteit maatschappelijk en wettelijk niet getolereerd wordt in Nigeria, en om te peilen naar de gedachten, gevoelens, eventuele angsten of twijfels, overwegingen, verwachtingen, anticipaties op mogelijke perspectieven van uw naasten, vrienden en familieleden – komt u telkens niet verder dan geenszins concrete, vage, uiterst beknopte, oppervlakkige, herhalende, en niet doorleefde verklaringen, die allerm minst getuigen van doorleefde ervaringen, en helemaal niet weten te overtuigen. Uw onvermogen om blijk te geven van enige reflectie omtrent de situatie waarin u zich bevond – homo-zijnde in Nigeria – of om te getuigen van wat u dacht, en wat hierbij door u heen ging (concrete negatieve dan

wel positieve gevoelens), zonder daarbij steeds dezelfde, beknopte verklaring te herhalen [namelijk dat u zich uw gevoelens niet kan herinneren, dat u een erectie kreeg als u naakte mannen zag en evenmin wanneer u wel ten volle bewust was van uw geaardheid] – zijn danig simpele, uiterst beknopte en algemene, allerm minst doorleefde voorstellingen van de complexe realiteit waarmee een homoseksueel, opgroeiend, levend en werkend in een homofobe maatschappij als de Nigeriaanse, geconfronteerd wordt bij de bewustwording van de eigen seksuele geaardheid, en de manifest vijandige perceptie ervan door de burgerlijke maatschappij. Hoewel soms geopperd wordt dat een verschillende culturele achtergrond, aanleiding kan geven tot een verschillende ervaring van de bewustwording en beleving van homoseksualiteit, dient vastgesteld dat u überhaupt geen enkele blijk geeft van het nadenken over, het omgaan met, en het ervaren van nog maar een enkele concrete gedachte, overweging of gevoel bij het feit dat u homoseksueel bent – cultureel bepaald of niet – dit alles te midden van een maatschappij die manifest vijandig staat ten aanzien van homoseksualiteit. Immers, hoewel een verschillende culturele achtergrond aanleiding zou kunnen geven tot een verschillende wijze van beleving van de (ontluikende) homoseksualiteit, en een verschillende manier van omgaan met het feit als homoseksueel te leven in een homofobe maatschappij als de Nigeriaanse, dient vastgesteld dat u geenszins in staat bleek om uw ervaringen enigszins te concretiseren en uit te leggen, u steeds dezelfde beknopte verklaringen herhaalt zonder verdere duiding, en u – ondanks de vele pogingen om hiernaar te peilen – geen enkele blijk geeft van (werkelijke, concrete en doorleefde) ervaringen. Uw verklaringen geven dan ook geen blijk van een andere (cultureel bepaalde) manier van beleving van de eigen geaardheid, maar duiden enkel op een **volledig en manifest gebrek aan doorleefde ervaringen.**

Bovenstaande opmerkingen indachtig dient vastgesteld dat u uw beweerde homoseksuele geaardheid niet geloofwaardig heeft weten te maken.

Wat betreft de verschillende documenten die u indiende ter staving van uw verzoek tot internationale bescherming dienen volgende vaststellingen gedaan.

Wat betreft de kopie van uw geboortecertificaat dient opgemerkt dat het CGVS niet twijfelt aan uw identiteit, uw Nigeriaanse nationaliteit noch aan uw herkomst uit Mgbidi in Imo state.

Wat betreft de brief van meneer E.(...) F.(...) d.d. 12 januari 2022 staat te lezen dat hij 100% gay is, dat hij u op 23 februari 2021 leerde kennen in het Noordstation en hij een zwak heeft voor 'black gayboys', hij u elke dag berichten stuurt en hij u financieel helpt, dat u al een 8-tal keren bij hem op bezoek bent geweest en het klikt tussen jullie en hij graag met u zou samenwonen. De brief vermeldt nog de vraag wat er dient te gebeuren zodat jullie zouden kunnen samenwonen.

U verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud dat deze brief geschreven werd in Nederland [u bedoelde waarschijnlijk in de taal 'Nederlands'] door uw vriend en de auteur u vroeg om dit af te geven tijdens het persoonlijk onderhoud. Gevraagd wat er in te lezen staat, gaf u aan dat hij het niet aan u kon uitleggen en het CGVS de realiteit zou begrijpen van wat u wil uitleggen (NPO 1 p 10). Er dient hierbij opgemerkt dat de het uiterst opmerkelijk is dat u zelf niet weet wat er in de brief geschreven staat, en uw beweerde vriend u hierover niets zou hebben uitgelegd. Verder dient opgemerkt dat, wanneer u werd bevraagd naar uw vriend hier in België – de genaamde E.(...) F.(...) – u verklaarde dat hij geboren is in 1985, terwijl in de brief geschreven staat dat E. geboren is in 1955, een meer dan opmerkelijk verschil. Ten slotte dient opgemerkt dat **deze brief uw reeds ongeloofwaardig bevonden homoseksuele geaardheid niet weet te wijzigen.**

Wat betreft de Nigeriaanse krant 'The Nigerian observer' d.d. (...) dient opgemerkt dat op pagina 9 een artikel staat te lezen waarin uw naam wordt vermeld en waarbij de inhoud van het artikel zonder meer overeenkomt met de door u beweerde gebeurtenissen tijdens het jaarlijkse Egu Igbagwu festival (NPO 1 p 9; NPO 1 p 13). U verklaarde dat u met deze krant wil aantonen hoe u werd betrappt en hoe de gebeurtenissen zich hebben voorgedaan (NPO 1 p 11).

Allereerst dient opgemerkt dat –zoals hierboven reeds werd aangetoond – er geen geloof gehecht kan worden aan uw homoseksuele geaardheid. Bijgevolg kan er geen geloof gehecht worden aan gebeurtenissen die voortkomen uit deze door u beweerde homoseksualiteit. Verder dient opgemerkt dat een krant sowieso niet beschouwd kan worden als een officieel document en dat de artikels die in een krant verschijnen niet per definitie waarheidsgetrouw zijn. Komt daarbij dat corruptie in Nigeria wijdverspreid is (zie informatie administratief dossier), waardoor de authenticiteit van voorgelegde kranten niet zonder meer kan worden aangenomen, zelfs al hebben ze dezelfde uiterlijke kenmerken als kranten die inderdaad in omloop zijn. In elk geval moeten voorgelegde stukken, om enige bewijswaarde te hebben,

ondersteund worden door geloofwaardige verklaringen, wat in deze niet het geval is. **Bijgevolg kan de bewijswaarde en voorgehouden authenticiteit van dit document ernstig in vraag worden gesteld.**

Wat betreft de 'declaration of persona non grata' van de Umuabiahu autonome gemeenschap d.d. 20 juni 2016 verklaarde u dat uw moeder u opbelde op 25 december 2021 en u zei dat ze deze brief had ontvangen van de 'chief' en dat er wordt vermeld dat u bent verbannen uit de gemeenschap (NPO 1 p 11).

Er dient allereerst opgemerkt dat de 'declaration' is opgesteld op 20 juni 2016 – 6 maanden na de door u beweerde gebeurtenissen op het jaarlijkse festival. U gaf aan dat u 7 dagen de tijd kreeg om u voor te bereiden op het reinigingsritueel (NPO 1 p 13). Er kan dan ook niet ingezien worden dat de gemeenschap 6 maanden zou wachten om deze brief aan uw moeder over te maken. Opvallend is ook dat u verklaart dat uw moeder u opbelde op 25 december 2021 om u op de hoogte te brengen van deze 'declaration'. Er kan eveneens niet ingezien worden dat uw moeder u daar pas 5 jaar later van op de hoogte zou brengen, noch dat de gemeenschap 5 jaar zou gewacht hebben om deze 'declaration' te versturen. Ten slotte dient vermeld dat voorgelegde stukken, om enige bewijswaarde te hebben, ondersteund moeten worden door geloofwaardige verklaringen, wat in deze niet het geval is. **Bijgevolg kan geen enkele bewijswaarde toegeschreven worden aan dit document.**

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie **EASO Nigeria Security Situation van juni 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021> en de **EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021** <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidancenigeria-october-2021>) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehoeders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De **overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja** zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er

voor burgers in de deelstaat Imo state actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Imo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op bovenstaande vaststellingen dient te worden geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent aannemelijk te maken dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op ernstige schade in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet bestaat.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 20 januari 2022 en d.d. 7 juni 2022 die naar u werden verstuurd op, respectievelijk 27 april 2022 en 8 juli 2022. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. In een eerste en enig middel voert verzoeker een manifeste appreciatiefout aan en de schending van artikel 1 van het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, goedgekeurd bij de wet van 26 juni 1953, artikelen 48/3, 48/4, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: ‘de Vreemdelingenwet’), artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikelen 17 en 27 van Koninklijk besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoeker vat zijn betoog aan door te wijzen op de inhoud van artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet. Vervolgens argumenteert hij dat de bestreden beslissing in strijd is met de aangehaalde bepalingen van het Verdrag van Genève en de Vreemdelingenwet. Aangaande de vluchtelingenstatus stelt hij dat hij het slachtoffer is van ernstige persoonlijke vervolging vanwege de Nigeriaanse bevolking en autoriteiten wegens zijn seksuele oriëntatie. Hij stelt dat hij homoseksueel is en dat dit door het CGVS niet op geldige wijze in twijfel wordt getrokken. De motieven zijn volgens verzoeker immers ontoereikend, onvolledig en volledig subjectief. Daarbij werpt hij op dat hij niet ondervraagd werd over de manier waarop hij zijn seksuele oriëntatie in België beleeft en dat de vervolging in Nigeria niet op geldige wijze verworpen wordt aangezien zijn homoseksualiteit in Nigeria gekend is. Verder betoogt hij dat het voordeel van de twijfel kan toegepast worden en legt hij uit wat dit inhoudt. Ook verwijst verzoeker naar het arrest X, Y en Z t. Minister voor Immigratie en Asiel van het Europees Hof van Justitie van 7 november 2013 en rechtspraak van de Raad en hetgeen daarin geoordeeld werd over het verborgen moeten houden van de seksuele geaardheid in het land van herkomst. Hij vervolgt door te stellen dat indien een Nigeriaanse homoseksueel zijn geaardheid niet verborgen houdt deze onvermijdelijk het doelwit wordt van verschillende vormen van vervolging. In dit kader geeft hij aan dat homoseksualiteit strafbaar is in Nigeria en dat een overgrote meerderheid van de bevolking van mening is dat homoseksualiteit door de maatschappij moet worden verworpen. Hierbij verwijst hij ook naar het UNHCR “Handboek inzake de procedures en criteria voor het vaststellen van de vluchtelingenstatus en richtlijnen inzake internationale bescherming” van februari 2019 (internetlink) en ‘Guidance Note on Refugee Claims relating to sexual orientation and gender identity’ van 2008 om aan te tonen hoe een relaas gebaseerd op homoseksualiteit beoordeeld moet worden. Voorts haalt hij aan dat er geen nationale bescherming is tegen vervolging wegens homoseksualiteit in Nigeria, dat de vervolging zowel van de bevolking als van de autoriteiten uitgaat en dat homoseksuelen er hun geaardheid verborgen moeten houden hetgeen een schending van artikel 3 van het EVRM zou uitmaken. Ook verwijst hij naar Belgische en Franse rechtspraak over de problematiek van vervolging van homoseksuelen.

In een tweede onderdeel gaat verzoeker in op de schending van de artikelen 1, 2, 3 en 4 van de wet van 29 juli 1991 en het zorgvuldigheidsbeginsel. Waar verwerende partij hem verwijt dat hij in Frankrijk en België verschillende verklaringen heeft afgelegd, stelt verzoeker dat er geen rekening mee is gehouden dat hij in Frankrijk niet geadviseerd werd tijdens zijn onderhoud en dat hij moeilijkheden heeft om zich verstaanbaar te maken. Verder verwijst hij naar het AIDA, "*Country Report: France, update 2021*" (https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2022/04/AIDA-FR_2021update.pdf) waaruit blijkt veel gevallen van verkeerde vertaling of vereenvoudiging van verklaringen zijn gemeld door asielzoekers in Frankrijk en dat verzoekers in Frankrijk niet adequaat worden begeleid en geadviseerd. Verzoeker meent dat, hiermee rekening houdend, zijn uitleg plausibel lijkt en dat voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het beoordelen van zijn verklaringen in Frankrijk. Daarbij wenst hij te bevestigen dat zijn verklaringen in België correct zijn. Verzoeker gaat vervolgens in op de omtrent de bewustwording van zijn homoseksualiteit. Hieromtrent stelt hij dat hij wel een bewustwordingsproces rapporteerde en herhaalt wat hij hierover heeft gezegd. Ook stelt hij dat verwerende partij niet heeft uitgelegd dat zijn verklaringen niet beantwoorden aan haar verwachtingen. Ten derde gaat verzoeker in op de motieven met betrekking tot de documenten die hij indiende. Hij stelt hieromtrent dat hoewel hij de inhoud van de brief van E. F. niet kende, verwerende partij onvoldoende rekening heeft gehouden met de boodschap die verrat in de brief. Hij meent ook dat zijn verklaringen overeenkomen met de inhoud van de brief. Voorts betoogt hij dat hij de andere documenten, met name de krant en de *persona non-grata* brief, pas in de periode van zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS verkreeg doordat zijn zus deze pas dan kon versturen en doordat hij geld heeft moeten betalen voor de verzending van deze documenten die hij niet eerder had. Ten vierde meent verzoeker dat hem het voordeel van de twijfel verleend moet worden. Na een theoretische uiteenzetting over de toepassing van het voordeel van de twijfel stelt verzoeker dat hij oprechte inspanningen heeft geleverd om zijn verzoek aannemelijk te maken en dat er voldoende elementen zijn om zijn verklaringen als vastgesteld te beschouwen.

In een volgend middelonderdeel gaat verzoeker in op de motieven omtrent de subsidiaire beschermingsstatus. In dit kader stelt hij dat het CGVS geen rekening heeft gehouden met de situatie in zijn land van herkomst en dat deze ook zijn individuele situatie heeft verwaarloosd en onderschat. Hij gaat verder door te stellen dat hij uit Nigeria komt en daar een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet loopt. Ook gaat hij in op de veiligheidssituatie in Nigeria. Hij stelt in dit kader dat Boko Haram een van de grootste geweldgebieden in Afrika heeft gecreëerd. Ook stelt hij dat het CGVS zich op verouderde informatie heeft gebaseerd in de bestreden beslissing. Deze heeft immers verwezen naar een COI uit 2018 terwijl er in november 2020 ook een COI over verzoekers regio van herkomst werd gepubliceerd (COI focus, "*Situation sécuritaire au nord-est*", 20 novembre 2020, https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_nigeria_situation_securitaire_au_nord-est_20201120.pdf). Vervolgens citeert verzoeker enkele passages uit deze COI Focus om een beeld te schetsen over de veiligheidssituatie in Nigeria. Hiertoe haalt hij ook een niet nader gespecificeerd rapport van Amnesty International en het EASO-rapport "*Nigeria security situation*" van juni 2021 aan. Verder stelt verzoeker dat de veiligheidssituatie in zijn eigen regio van herkomst (Mgbidi in Imo State) onderzocht moet worden en verwijst ook hierbij naar passages uit het eerder aangehaalde EASO-rapport. Tevens stelt hij, onder verwijzing naar een niet-gespecificeerde bron, ook dat Nigeriaanse burgers niet kunnen rekenen op bescherming van de Nigeriaanse autoriteiten. Hij besluit dit betoog door te verwijzen naar artikelen 2 en 3 van het EVRM en een theoretische uiteenzetting over de rechtspraak van het EVRM inzake deze bepalingen.

Op grond van al het voorgaande vraagt verzoeker in hoofdorde hem te erkennen als vluchteling. In ondergeschikte orde vraagt hij hem de subsidiaire bescherming toe te kennen. In uiterst ondergeschikte orde vraagt hij de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het CGVS voor bijkomend onderzoek.

2.2. Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een kopie van de bestreden beslissing en een BJB-attest.

3. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal beschikt over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punten 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: "a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

5. Beoordeling

5.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967."

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon "die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren."

5.2. Verzoeker verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten en afkomstig te zijn uit Mgbidi in Imo state. Bij de indiening van het verzoek om internationale bescherming legt verzoeker een kopie van zijn geboortakte voor (administratief dossier, documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 3). De Raad stelt vast dat de identiteit en Nigeriaanse nationaliteit van verzoeker niet betwist wordt door verwerende partij.

5.3. Het verzoek om internationale bescherming is gebaseerd op verzoekers vrees voor vervolging door de Nigeriaanse autoriteiten en gemeenschap. De kern van verzoekers vluchtrelaas kan als volgt worden samengevat. Volgens zijn verklaringen was verzoeker op 24 december 2015 aanwezig op het jaarlijkse gemaskerd festival van Egu Igbagwu. Hier was een zekere N.A. aanwezig. Deze begon naar verzoeker te kijken en sprak hem aan. Zij gingen samen iets drinken en keerden dan terug naar het festival waar zij in de struiken seksuele betrekkingen hadden. Zij werden ontdekt door een groep jongeren die hen sloegen. Hierna werd verzoeker meegenomen naar het dorps hoofd. Deze oordeelde dat verzoeker naar het ziekenhuis moest ter behandeling van zijn verwondingen en dat hij zeven dagen later een purificatie ritueel moest ondergaan. Daarna zou verzoeker uitgeleverd worden aan de politie. Nadat verzoeker enige verzorging had gekregen vertrok hij uit zijn regio. Hij trok naar het noorden van Nigeria waar hij begin 2016 de grens met Niger overstak. Van daar trok hij verder naar Libië. In oktober 2016 maakte hij de oversteek naar Italië waar hij een verzoek om internationale bescherming deed. Hij wachtte het antwoord hiervan niet af en trok door naar Frankrijk waar hij ook een verzoek om internationale bescherming deed. Dit verzoek werd zowel door de OFPRA als door de Court Nationale du Droit d'Asile afgewezen. Verzoeker reisde door naar België waar hij op 22 juli 2020 een verzoek om internationale bescherming deed. Bij terugkeer naar Nigeria vreest verzoeker te worden vervolgd en opgesloten wegens zijn geaardheid.

5.4. Ter staving van zijn relaas heeft verzoeker bij het CGVS volgende documenten neergelegd: (i) de krant 'The Nigerian Observer' van 26 januari 2016, waarin op pagina 9 een artikel staat waarin hij bij naam vermeld wordt en waarin ook een foto van verzoeker en een andere man is afgedrukt, (ii) een *persona non-grata* verklaring van het hoofd van zijn clan, (iii) een kopie van zijn geboorte certificaat, en (iv) een brief van zijn vriend E. F..

5.5. In de bestreden beslissing heeft verwerende partij met betrekking tot de krant waarin verzoeker bij naam vernoemd wordt, geoordeeld dat aangezien verzoeker zijn homoseksuele geaardheid niet aannemelijk maakt, er geen geloof gehecht kan worden aan de gebeurtenissen die zich voorgedaan zouden hebben wegens deze geaardheid. In de bestreden beslissing wordt ook gesteld dat de bewijswaarde en de authenticiteit van de voorgelegde krant ernstig in vraag gesteld kunnen worden omdat kranten geen officiële documenten zijn en de artikels niet per definitie waarheidsgetrouw zijn en doordat de authenticiteit van Nigeriaanse kranten door de wijdverspreide corruptie aldaar niet zonder meer aangenomen kan worden.

Daargelaten de vraag of verzoeker zijn voorgehouden seksuele gerichtheid aannemelijk maakt, stelt de Raad na lezing van het rechtsplegingsdossier vast dat *in casu* in de huidige stand van de procedure de door verzoeker voorgelegde krant niet zonder meer kan terzijde geschoven worden in de beoordeling van verzoekers vrees voor vervolging. Ook al rijzen ernstige twijfels inzake verzoekers beweerde seksuele oriëntatie, stelt zich na lezing van de bijgebrachte krant en het artikel over verzoeker in het bijzonder, de vraag in welke mate verzoeker hierdoor riskeert aan vervolging blootgesteld te worden ingeval van terugkeer naar Nigeria. De Raad stelt immers vast dat in de krant te lezen is dat verzoeker en een andere man ervan verdacht worden homoseksueel te zijn en een culturele viering te hebben "*ontheiligd*" door hun "*ongepast seksueel gedrag*". In dit artikel wordt verzoekers naam vermeld en het artikel gaat vergezeld van een foto van verzoeker en een andere man.

Los van de vraag of verzoeker daadwerkelijk homoseksueel is, kan in de huidige stand van zaken niet worden uitgesloten dat verzoeker als dusdanig gezien zou kunnen worden door de leden van zijn lokale gemeenschap en de Nigeriaanse overheid indien het artikel authentiek is.

De Raad wijst er in dit verband op dat de gevolgen voor personen die als homoseksueel worden beschouwd in de Nigeriaanse samenleving zeer ernstig kunnen zijn. Uit de EASO '*Country Guidance Nigeria, Common analysis and guidance note*' van oktober 2021 p.78-79, die wordt aangehaald in de bestreden beslissing, en de EASO '*COI Report Nigeria Targeting of Individuals*' van november 2018 p.120-127 waarnaar in de eerder genoemde *Country Guidance* verwezen wordt, blijkt immers dat homoseksualiteit en sommige daaraan verbonden activiteiten strafbaar zijn gesteld in Nigeria in het Nigeriaanse Strafwetboek en de wet van 2014 die het huwelijk tussen personen van hetzelfde geslacht

verbiedt. Homoseksuele handelingen kunnen bestraft worden met een gevangenisstraf tot 14 jaar en ook het ondersteunen van de LGBTQI-gemeenschap of het zich registreren bij LGBTQI-organisaties en clubs kan bestraft worden met 10 jaar gevangenisstraf. In sommige Nigeriaanse deelstaten in het Noorden die de sharia-wetgeving toepassen staat de doodstraf op seksuele activiteiten tussen mannen. Er is een hoogoplopend debat in de Nigeriaanse samenleving over LGBTQI-kwesties die gelinkt is aan de voormelde wetgeving en de verhoogde media-aandacht voor het onderwerp maakt LGTBQI-personen meer zichtbaar en kwetsbaar. Er wordt ook melding gemaakt van willekeurige arrestaties, afpersing en foltering van (vermeende) homoseksuelen door de politie. Door het anti-LGBTQI-klimaat dat mede door de wetgeving en de media is gecreëerd heerst een misvatting bij het grote publiek dat homoseksuele identiteit als dusdanig strafbaar is en dat burgers verplicht zijn LGBTQI-personen aan te geven. Zowel statelijke als niet-statelijke actoren maken zich schuldig aan homofoob geweld en stigmatisering. Uit dit alles blijkt dat niet alleen homoseksuelen maar ook personen die ervan verdacht worden homoseksueel te zijn, met ernstige mensenrechtenschendingen geconfronteerd kunnen worden. Verzoeken om internationale bescherming van personen uit Nigeria op basis van hun (toegeschreven) seksuele gerichtheid, dienen, gelet op de kwetsbare positie waarin LGBTQI-personen zich bevinden in Nigeria, met grote voorzichtigheid te worden behandeld.

Gelet op het voorgaande is het niet uitgesloten dat een persoon die in Nigeria in een krant met naam en foto als homoseksueel wordt bestempeld het slachtoffer wordt van ernstige mensenrechtenschendingen, zelfs als wordt hem een seksuele gerichtheid toegedicht die hij in werkelijkheid niet heeft. Bijgevolg is het *in casu* dan ook van cruciaal belang dat er uitsluitel bestaat over de authenticiteit van de krant waarin verzoeker wordt neergezet als homoseksueel. Nader onderzoek dringt zich op naar de vraag of de krant die verzoeker heeft neergelegd effectief werd gepubliceerd. Uit de bestreden beslissing kan niet blijken dat dit werd onderzocht door verwerende partij. Er wordt immers gesteld dat aan de bewijswaarde en authenticiteit van de krant ernstig in vraag kan worden gesteld omdat kranten geen officiële documenten zijn, de erin gepubliceerde artikels niet per definitie waarheidsgetrouw zijn en omdat de authenticiteit van Nigeriaanse persartikels door de wijdverspreide corruptie aldaar niet zonder meer aangenomen kan worden. Hoewel uit de beschikbare landeninformatie blijkt dat in Nigeria betaald kan worden om artikels in de pers te doen verschijnen, wijst de Raad erop dat dit niet betekent dat de betrokken krant inclusief het artikel over verzoeker niet effectief werd gepubliceerd. Indien dit het geval is kan dit immers zelfs indien geen geloof wordt gehecht aan verzoekers beweerde seksuele gerichtheid, een nieuw licht werpen op verzoekers individuele omstandigheden en risico op vervolging in geval van terugkeer naar Nigeria. Dat het door verzoeker neergelegde stuk niet ondersteund zou worden door geloofwaardige verklaringen, doet hieraan, gelet op voorgaande overwegingen, geen afbreuk.

De Raad acht een verder onderzoek noodzakelijk naar de authenticiteit en publicatie van de door verzoeker neergelegde krant, gelet op de potentiële gevolgen voor verzoeker indien hij publiekelijk als homoseksueel werd bestempeld.

5.6. Rekening houdend met wat voorafgaat alsook met het gegeven dat hij niet de nodige onderzoeksbevoegdheid heeft, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet en artikel 39/76, § 2 van de Vreemdelingenwet. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 13 oktober 2022 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes juli tweeduizend drieëntwintig door:

K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET